

تنها نیستید | نامه‌ای سرگشاده خطاب به آموزگاران موسیقی

- اگر بد به دل راه داده‌اید و از فردا پروا دارید، تنها نیستید.
- اگر واهمه‌ی روز به فواید شبتان ره گشوده است، تنها نیستید.
- اگر تا پیش از این دورنشینی، هیچ باورتان هم نمی‌شده که مقدر کلاستان به فانه می‌ماند، تنها نیستید.
- اگر تازه دریافته‌اید که در فلوت و تنهایی، چه دشوار می‌توان از موسیقی و موسیقی‌پردازی لذت برد، تنها نیستید.
- اگر از بازی و کارهای حرکتی از پشت دوربین و میز به تنگ آمده‌اید، تنها نیستید.
- اما باور کنید که ارجتان هیچ کم نشده است. همه‌مان می‌دانیم که چه احساسی داریم و چه غم‌ها که بر دلمان مانده است، اما مباد که حقیقت به زیر سایه‌ی این احساس‌ها کم کنیم.

شما گوشه‌ای از زندگی کودکانی را نور می‌دهید که چه بسا بیش از هر نور دیگر تابان باشد. شما امیدی به دل‌هاشان می‌آورید که شاید فرداشان را بسازد. شما رنگی به روز فاکستری‌شان می‌بخشید که شاید هیچ چیز و هیچ کس دیگر نبخشند. شاید این نومی‌دی دل‌هاشان تیره کند و امید از دلمان ببرد، اما به یاد داشته باشید که شما هنرآموزگاران نقشی در زندگی کودکان دارید که هیچ شخص دیگری ندارد و کارتان بی‌نهایت مهم است، مبادا که فراموشش کنید.

- اگر در این ناگوار روزهای همه‌گیری و دورنشینی به ارجمندی و اثرگذاری خود تردید روا داشته‌اید و در عجب مانده‌اید که اصلاً پیشه‌تان برای کس مهم هست یا نه، بدانید که تنها نیستید.
- اگر بیش از هر دوران دیگر، در همین روزها به غصه نشسته‌اید، تنها نیستید.
- اگر هنوز شغل‌تان را نگاه داشته‌اید و از این امر سپاس گزار هستید، یا شغل خود بافته و از فردای ناروشن بیم‌ناک گشته‌اید، تنها نیستید.
- اگر از بیماری و گزندش در هراسید و در فیالتان گیتی بسوزد چو گردد این دشوار بلند، تنها نیستید.
- اگر برای جان و مال هنرمویانتان دل‌نگران گشته‌اید، تنها نیستید.
- اگر در غم آواز و آوازخوانی فسرده شده و رومتان برای دمی ساز و آواز جمعی پر می‌کشد، تنها نیستید.
- اگر در خیال دست در دست هنرمویان می‌گیرد و از خیالش غصه در دلتان جمع می‌شود، تنها نیستید.
- اگر دودل گشته‌اید که واقعا کسی به آموزگاریتان باور دارد یا نه، تنها نیستید.
- اگر دریافته‌اید که رخ هنرموتان را از پس ماسک‌های بهداشتی از هم بازنمی‌شناسید و دل‌تنگ لب‌فند و بازفورد عاطفی‌شان شده‌اید، تنها نیستید.
- اگر از همراه شدن با هنرمویان و در کنارشان بودن در عصر پاییزی و پیش و پس از جلسه‌ی کلاسی بی‌نصیب مانده‌اید، تنها نیستید.

